

βραδεσινέσιν ἐπίθ. οὐδ. ἀμάρτ. βραδεσ' νέο' Πόντ. ("Οφ. Τραπ.).

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδεσινός, δι' ὁ ίδ. βραδυσινός, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἐσιν, δι' ἦν ίδ. - ἡσιος.

*Εσπερινό, βραδινό: Φαῖν βραδεσ' νέο' Τραπ. Συνών. βραδινέσιν.

βραδήσιος ἐπίθ. "Ηλ.

*Ἐκ τοῦ ούσ. βράδυ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἡσιος.

*Ο τῆς ἐσπέρας, ἐσπερινός. Συνών. ίδ. ἐν λ. βραδινός (Ι) Α 1.

βραδιάτικα ἐπίρρ. πολλαχ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδιάτικος.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας: Μοῦ ἡρθε βραδιάτικα. Μὲ κάνεις νὰ θυμώσω βραδιάτικα. Βραδιάτικα ἀρχίζει τὸ τραγούδι. Συνών. βραδάκι 2, βραδινά, βραδινάτα.

βραδιάτικος ἐπίθ. σύνηθ.

*Ἐκ τοῦ ούσ. βράδυ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - γάτικος

Βραδήσιος, ὁ ίδ.

βραδινά ἐπίρρ. ΙΠολέμ. Σπασμέν. μάρμαρ. 74.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός. *Η λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας: Ποίημ.

Κι δταν σουρ' πώσῃ βραδινά καὶ βασιλέψῃ ὁ ηλίος, γυροῦν χορτάτα' τὸ μαντρί, τὴ στάνη των χορτάτα. Συνών. ίδ. ἐν λ. βραδιάτικα.

βραδινάτα ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινάτος.

Βραδινά, ὁ ίδ.

βραδινάτος ἐπίθ. Νάξ. ("Απύρανθ.) — Λεξ. Βλαστ. 366. Δημητρ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ατος.

1) *Ο ἐσπερινός Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Βραδινάτο ἀγέρι Λεξ. Δημητρ. Συνών. ίδ. ἐν λ. βραδινός (Ι) Α 1.

2) Οὐδ. πληθ. ούσ., δι' περὶ τὴν ἐσπέραν χρόνος Νάξ. ("Απύρανθ.): Τώρα τὰ βραδινάτα. Συνών. σούρουπα.

βραδινέσιν ἐπίθ. οὐδ. ἀμάρτ. βραδινέο' Πόντ. ("Οφ. Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἐσιν, δι' ἦν ίδ. - ἡσιος.

Βραδεσινέσιν, ὁ ίδ.: Τὸ βραδινέο' τὸ φαετό (τὸ δεῖπνον).

βραδινάζω Κάλυμν. βραΐνιάζω Κάλυμν. βραδινάζω Πόντ. (Κερασ. Οἰν. "Οφ.) Παθ. βραδινάζομαι Μύκ. βραδινάζομαι Πόντ. (Άμισ.) βραδινάζομαι Πόντ. ("Οφ.) βραδινάγομαι Πόντ. (Κερασ.) βραδινάζομαι Πόντ. (Οἰν.) βραδινάσκομαι Πόντ. (Άμισ. Κερασ.).

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός (Ι).

1) *Ενεργ. κατὰ γ'. πρόσωπ., ἐπέρχεται ἡ ἐσπέρα ἔνθ' ἀν.: Πολίμενε νὰ βραΐνασῃ (πολίμενε=περίμενε) Κάλυμν. Συνών. ίδ. ἐν λ. βραδυάζω 3. 2) Παθ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ τῆς ἐσπέρας ἔνθ' ἀν.: "Ἄστ μας νὰ περάσωμε μέσα ποῦ βραδιναστήκαμε νὰ κάσωμε σὲ μὰ γωνὶα Μύκ. *Ο φέγγον ἐβραδινάστεν (ἡ σελήνη ἀνέτειλε μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ήλιον) Πόντ. *Ἐβραδινάγα τὸ σὸ σκάψιμο (μὲ κατέλαβεν ἡ ἐσπέρα σκάπτοντα) *Οφ. Τὸ παιδὶ δῆβε δῆβε, ὥσπον βραδινάζει καὶ κοιμήθε τὸ ἔνα δεδρὸ ἀπάρουν (ἐκ παραμυθ.) Άμισ. *Σ ἔνα βαθὺ δρμάνι ἀπέσουν βραδινάστανε *Άμισ.

βραδίνιασμα τό, ἀμάρτ. βραδίνιασμαν Πόντ. (Κερασ.) βραδίνιάγμαν Πόντ. (Κερασ.)

*Ἐκ τοῦ ο. βραδινάζω.

Τὸ νὰ βραδυάσῃ, νὰ ἐπέλθῃ ἐσπέρα. Συνών. βράδυασμα 1, βραδυασμός, βράδωμα.

βραδινέάτικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. βραδινέάτικα Μύκ.

*Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδινέάτικος.

Περὶ τὴν ἐσπέραν, ἀργά: Τώρα βραδινέάτικα θυμήθησες νά ρθης.

βραδινέάτικο τό, Νάξ. ("Απύρανθ.) Σῦρ. βραδινέάτικο Μύκ.

*Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδινέάτικος.

1) *Η ἀμοιβαία κατ' οίκον ἐσπερινή συγκέντρωσις Νάξ. ("Απύρανθ.): Βραδινέάτικο νὰ τὸ κάμωμε, δὴ μιὰ βραδινή νά ρχεσαι σὺ καὶ τὴν ἄλλη ἐώ. 2) *Ἐπιρρηματ., κατὰ τὸ ἐσπέρας ἔνθ' ἀν.: Βραδινέάτικο δὲ δάω σὲ ξέρο σπίτι, αὔριο θὰ πάω Απύρανθ. Μᾶς ἡρτες καὶ σὺ βραδινέάτικο νὰ μᾶς ζαλίσης Σῦρ.

βραδινός ἐπίθ. (Ι) κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.) βραδ' νὸς βόρ. ίδιωμ. βρεδινός Κάλυμν. βρεϊνός Κάλυμν. Θηλ. βραδινή Α' Εφταλ. Μαζώχτῳ. 58 βραδ' νή Λῆμν. βραϊνή Κάσ. Χίος (Νένητ.) βραδινά *Ανδρ. Κρήτ. (Μονοφάτο. κ. ἀ.) Κύθν. Νάξ. ("Απύρανθ. Βόθρ. κ. ἀ.) Σίφν. βραδ' νή Πάρ. (Λευκ.) Ούδ. βραδινὸν Αστυπ. Μεγίστ. Νίσυρ. βραϊνὸν Ρόδ. Νίσυρ. βρεϊνάτα, Κάλυμν.

*Ἐκ τοῦ ούσ. βράδυ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ινός. *Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

A) *Επιθετικ. 1) *Ο τῆς ἐσπέρας, ἐσπερινὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ. κ. ἀ.): Βραδινός περιπάτος - καφές. Βραδινή διασκέδασι - ἐφημερίδα - δροσιά - ψύχρα - ὥρα κττ. Βραδινό σκολειό - φαεῖ κττ. κοιν. Τρώμε τὸ βραδινό μας (ἔνν. φαεῖ) σύνηθ. || Γνωμ. *Ο μεσημεριανὸς ὑπνος εἶναι προζύμι τοῦ βραδινοῦ Πελοπν. (Λάστ.) || Παροιμ. φρ. Τὸ βραδινὸ φαεῖ πάει χαμένο Αἴγιν. Συνών. ἀποβραδινός 4, ἀποσπερινός 1, ἀπόσπερος 1, ἀργαδινός 1, βραδήσιος, βραδιάτικος, βραδινάτος 1, ἐσπερινός, ἀντίθ. πρωινός. 2) *Ο ἀδιάθετος ἔνεκα μέθης τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας Εῦβ. (Κουρο.): Γιά ντα ντα τὰ μάτια σου κόκκινα; — "Ασ' τα, εἶμαι βραδινός. 3) *Ο ἀπογευματινὸς Νάξ. ("Απύρανθ.): Τὴ Δετράδη δὲ γάνομε βραδινό σκολειό. Βραδινή ἀρμεά.

B) Ούσ. 1) Κατὰ θηλ. καὶ ούδ. γένος ἐνικ. καὶ πληθ., ἡ ἐσπέρα, τὸ βράδυ πολλαχ.: Ποῦ τὴν ἐπέρασες τὴ βραδινά σου ἀπόψε; Μονοφάτο. Πράγαμε ἐξήντα δύδοντα ὀκάδες ψάρια τὴ βραδινή Ανδρ. Μιὰ βραδ' νή πλαγιάσαμ' δέσον Λῆμν. Τρεῖς βραδινάδες ἔχω νὰ κοιμηθῶ Απύρανθ. Τὸ βραδινὸ ἔφνεν δράκως Νίσυρ. Περιπατήσανε οὐλη κείνην τὴ μέρα καὶ τὸ βραδινὸ φτάξανε σὲ μὰ μάντρα Αστυπ. Τὴν ἄλλη μέρα τοσειδὰ τὰ βρεϊνάτα Κάλυμν. Τὴ Δετρή βραδινή ἡ βασιλοπούλλα τ' ἀνοίει καὶ δαίνει μέσα (ἐκ παραμυθ.) Απύρανθ. Ομορφη βραδινή καὶ τὸ φεγγάρι μισόγεμο Α' Εφταλ. ἔνθ' ἀν. || *Ἀσμ.

"Α δὲ θυμᾶσαι τὰ πολλά, μιὰς βραδινᾶς θυμήσου, ποῦ μοῦ λεγεις πῶς μ' ἀγαπᾶς καὶ σοῦ λεγα δρκίσου Κρήτ.

Iὰ δὲ στολίδι καὶ δρωθεὶς ὅπλοις τὸ κορμί σου, καλὲ καὶ πῶν ἐκοίτουμον μιὰς βραδινᾶς μαζί σου (δρωθεὶς=έρωτιά, πῶν=ποῦ δὲν) Απύρανθ. 2) *Ἀρσεν., δὲ Τοῦρκος μουεζίνης ὁ τὸ ἐσπέρας ἀπὸ τοῦ ὑψους τοῦ

μιναρέ ἔκφωνῶν τὴν μουσουλμανικὴν προσευχὴν Πόντ. (Χαλδ.): 'Εκούξεν ὁ βραδινὸς (έκούξεν=ἔφωναξεν).

βραδινὸς ἐπίθ. (II) Πόντ.

'Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. βραδὺς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινός.

Βραδύς, βραδυκίνητος.

βραδινωπά ἐπίρρο. ἀμάρτ. βραΐνωπα Κάρπ.

'Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βραδινωπός.

Περὶ τὴν ἑσπέραν Συνών. βραδούτσικα.

βραδινωπὸς τό, ἀμάρτ. βραΐνωπὸς Κάρπ.

'Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βραδινωπός.

'Εσπέρα: 'Ἐκάοντ-τον ἔνα βραΐνωπὸς ἐτσιά 'ς τὸ μπαρκόνι τοῦ πύργου το' ἔκουβεντιάζασι.

βραδούλλα ἡ, σύνηθ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. βραδειά διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα.

'Η ἑσπέρα: Τὴν περάσαμε τῇ βραδούλλα μας καλά σύνηθ. || Ἀσμ.

Βραδούλλα μου μὲ τὴ δροσιὰ το' αὐγῆ μου μὲ τ' ἄγγάζι, τὸν πόνο ποῦ 'χον 'ς τὴν καρδιὰ σὺ τὲ διαστοεδάζεις (τὲ=τὸν) Σκῦρ.—Ποίημ.

Κάθε βραδούλλα, κάθε αὐγή, θέλω τὸ κρύο τ' ἄγέρι νά ὅχεται ἀπὸ τὴν λαγκαδιά, σὰν μάννα σὰν ἀδέρφη ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,31.

βραδούτσικα ἐπίρρο. ἀμάρτ. βραδούτσικα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

'Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βραδούτσικος.

Περὶ τὴν ἑσπέραν. Συνών. βραδινωπά.

βραδούτσικο τό, Ἰων. (Κάτω Παναγ.) Κάρπ. Πόντ. (Ινέπ.)

'Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βραδούτσικος.

'Η ἑσπέρα ἔνθ' ἀν. : Ἀσμ.

"Ἐρα βραδὺ βραδούτσικο, ἔνα βραδὺ βραδάκι, ἡπεσα ν' ἀποκοιμηθῶ, ὑπτο λίγο νὰ πάρω Κάτω Παναγ.

"Ἐρα βραδὸς βραδούτσικο, ἔνα Σαββάτο βράδυ ἔναν πουλλὶ ἀπὸν ψηλὰ κελάηδατε καὶ λέει Ινέπ.

βράδυ τό, κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Οἰν. κ. ἀ.) βράδυν Πόντ. (Τραπ. κ. ἀ.) βράδ' βόρ. ίδιώμ. καὶ Καππ. (Ποτάμ.) Πάρ. (Λεῦκ.) Νάξ. βράν 'Απουλ. (Καλημ. Μαρτιν. Στερνατ.) Κάρπ. Καππ. (Αξ.) Κάσ. Κώς Ρόδ. βράδυ 'Απουλ. (Καλημ. Στερνατ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σίλ.) Κώς βράδ' Θράκ. ('Αδριανούπ. Διδυμότ.) βράδυν 'Απουλ. (Μαρτιν. Στερνατ.) βραάδ' Σαμοθρ. βραδὺ πολλαχ. καὶ Καππ. (Φάρασ. Τελμ. Φερτ.) βραδὺν Κύπρ. Πόντ. βραδὺ Καππ. (Σίλ. Φερτ.) βραδὲ Κάλυμν. Καππ. (Ούλαγ.) Χίος (Νένητ. Πυργ.) βραγὴν Καππ. (Ούλαγ.) βρεῦ Κάλυμν. βρὲ 'Απουλ. βραδὴ ἡ, Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κρώμν. Ματζούν. 'Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ρβαδὴ Πόντ. ('Αμισ.) βράδος δ, Πόντ. (Τραπ. 'Οφ. Χαλδ. κ. ἀ.) βράδο Πόντ. ('Οφ.) βράδον τό, Πόντ. ('Αργυρούπ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) βράδο Πόντ. ('Οφ. Σούρμ.) βραδὸς Πόντ. (Ινέπ.) iβράδυν Λυκ. (Λιβύσσ.) Πληθ. βράδυ κοιν. βραδάς τά, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βραδύνα 'Απουλ.

'Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. βραδὺ οὐδ. τοῦ βραδύς. 'Ιδ. ΓΧατζιδ. MNE 2,134. 'Ο τύπ. βραδὺ καὶ μεσν. Πβ.

Χρον. Μορ. Η 3849 (ἐκδ. JSchmitt σ. 254) «ὅτι τὸ ἐλθεῖ τὸ βραδὺ νὰ λάμψῃ τὸ φεγγάρι» καὶ Γαδάρ. διήγ. στ. 18 (ἐκδ. GWagner σ. 124) «κι ὅνταν ἐσκόλα τὸ βραδύ, ἐφόρτωνέ τον ξύλα». 'Ο τύπ. βραδὴ κατὰ τὸ ἡ πιρωνή. 'Ιδ. 'ΑνθΠαπαδόπ. ἐν 'Αθηνῷ 29 (1917) Λεξικογ. 'Αρχ. 128.

1) 'Εσπέρα ἔνθ' ἀν.: Γίνεται - ὥρχεται - κοντεύει - μᾶς βρῆκε - μᾶς ἔπιασε - μᾶς πῆρε τὸ βράδυ. Αὔριο - σήμερα -χτές βράδυ. Δουλεύω - κοπιάζω - σκοτώνομαι 'ς τὴ δουλεία ἀπὸ τὸ πρωὶ ως τὸ βράδυ. Τὰ περάσει τὰ βράδυα μὲ τοὺς φίλους του διασκεδάζοντας κοιν. 'Ερθεν ἡ βραδὴ καὶ 'κ' ἐπόρεσα νὰ τελῶν τὴ δουλεία μ' Χαλδ. || Φρ. Πρωὶ βράδυ (διαρκῶς). Τὸ βράδυ βράδυ (περὶ τὴν ἑσπέραν). Καλὸ βράδυ! (χαιρετισμός). Θὰ φτάσῃ - θὰ γυρίσῃ καλὸ βράδυ (ἀργά). Νὰ μὴ σ' εῦρῃ τὸ βράδυ! (ἀρά) κοιν. 'Εφεραμε τὴν βραδὴν (διηγύσαμεν τὴν ἡμέραν) Κερασ. 'Εμπρ' τὴν βραδὴν (προχθὲς τὸ ἑσπέρας) Χαλδ. Μᾶς πλάνει βράν (μᾶς καταλαμβάνει ἡ ἑσπέρα) 'Απουλ. (Καλημ.) Σημαίνει γγὰ βράδυ (διὰ ἑσπερινὸν) Κεφαλλ. 'Απάν 'ς τὸ βράδον (περὶ τὴν ἑσπέραν) Τραπ. || Παροιμ. "Ολη μέρα ἀλέθαμε καὶ τὸ βράδυ πίτουρα (ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς μοχθούντων) Λεξ. Πρω. "Ο, τι λένε τὸ βραδύ, δὲν τὸ λένε τὸ ταχὺ (ἡ νύκτα φέρει εἰς τὸν ἀνθρωπὸν ἡρεμωτέρας σκέψεις) Αἴγιν. "Άλλα λένε τὸ βράδυ κι ἄλλα κάνοντα τὸ ταχὺ (ἐπὶ ἔκεινων, οἱ ὅποιοι δὲν τηροῦν τοὺς λόγους των) "Ηπ. "Άλλα τὸν προνῖ κι ἄλλα τὸν βραδὺ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μακεδ. (Βλάστ.) || Ἀσμ.

"Εμορφα είναι τὰ βουνά καὶ τὸ βραδὺ δροσάζουν Θήρ.

Κλαίω βραδύ, κλαίω ταχύ, κλαίω τὸ μεσονύχτι Κρήτ.

"Ἄν ἀποθάνω τὴν βραδὴν, κλάψον ὅλεν τὴν νύχταν Χαλδ.

Πέδε φροδὲς λιγότομαι, ξαθό μου, τὴν ἡμέρα δηγὸ τὸ ταχύ, τρεῖς τὸ βραδὺ γγὰ τ' ὄνομά σου ἐσένα Κρήτ.

Ποιὸς εἰδεὶς ιῆλο ἀπὸ βραδυοῦ κι ἀστρὶ τὸ μεσημέρι Πελοπόν. 'Η σημ. καὶ μεσν. 'Ιδ. ἔνθ' ἀν. Χρον. Μορ. καὶ Γαδάρ. διήγ. Συνών. βραδειά 1. 2) 'Επιφρηματ., πρὸς τὸ ἑσπέρας, κατὰ τὴν ἑσπέραν κοιν. : Βράδυ κάνει δλες τοὺς δουλειές του. "Ηλθε - ἔφυγε βράδυ. Βράδυ τῆς ἔρχεται - τὴν πλάνει πυρετός. || Φρ. Τοῖς δουλειές του τοῖς κάνει βράδυ (πολὺ ἀργά) πολλαχ.

βραδυάζω κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ. κ. ἀ.) Καππ. (Σινασσ.) βραδυάζουν βόρ. ίδιώμ. βραδυάζ-ζω Σύμ. Χίος βραδυάζω Σύμ. βραδυάζω 'Απουλ. βραβγάζω Β.Εύβ. βραδυάζω Καππ. ('Αραβάν.) βραδαάζω Πόντ. ('Ιμερ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) βαδυάζω Θράκ. (Καλλίπ.) βραδυῶ Κρήτ. βραδυάν-νου Λυκ. (Λιβύσσ.) Μέσ. βραδυάζομαι κοιν. βραδυάζουμι βόρ. ίδιώμ. βραδυγάζομαι Ρόδ. Χίος βραδᾶσκονται Πόντ. ('Ιμερ. Κερασ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) βραδᾶγονται Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ μεσν. βραδνάζω. Περὶ τοῦ τύπ. βαδυάζω ίδ. 'ΑνθΠαπαδοπ. Γραμματ. βορ. ίδιωμ. 33.

1) 'Ενεργ. καὶ μέσ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ τῆς ἑσπέρας κοιν. καὶ Καππ. ('Αραβάν. Σινασσ.) Πόντ. ('Ιμερ. Κερασ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.): Βράδυασα ἡ βραδυάστηκα 'ς τὸ δρόμο. Βράδυασα καὶ δὲν πρόφτασα νὰ τελειώσω τοὺς δουλειές. Βράδυασα 'ς τὴ δουλεία - 'ς τὸ βούνο - 'ς τὸ χωράφι κττ. Μ' ἔνα καφὲ βραδυάστηκα σήμερα (δὲν ἔφαγα τίποτε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν). Δὲ θὰ βραδυάστη ὁ ἀρωατος (θ' ἀποθάνῃ πρὸιν γίνῃ ἑσπέρα). Χωρὶς νὰ καταλάβω βραδυάστηκα δουλεύοντας. Νὰ μὴ βραδυάστω! (δρόκος).

